

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Αρχαιολογικός χώρος

Έναρξη 8.30 μ.μ.

ΕΡΓΑ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ

- 16ου - 20ου αιώνα -

με συνοδεία Πιάνου

Κλασσική κιθάρα: Γεώργιος Μουντάνος

Πιάνο: Άννα Καραβασιλίδη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΝΤΑΝΟΣ

Ο καθηγητής και Σολίστ της κιθάρας Γ. Μουντάνος σπούδασε κλασσική κιθάρα με τους Δ. ΦΛΑΜΠΙΑ και Γ. ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ.

Πήρε το δίπλωμα Σολίστ με "Άριστα Παμψηφεί" και τιμώμενος από το ΩΔΕΙΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ με υποτροφία.

Μετεκπαιδεύτηκε στην πόλη TODI της Ιταλίας κοντά στον RUGGERO CHIESA με τον οποίο και ειδικεύτηκε στην ερμηνεία προκλασσικής και κλασσικής μουσικής.

Έχει δώσει πολλές συναυλίες στην Αθήνα (ΓΚΛΟΡΙΑ, ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΗΜΩΝ) καθώς και σε διάφορες επαρχιακές πόλεις. Επίσης έχει συμπράξει με ορχήστρα για την παρουσίαση κονσέρτων.

Παράλληλα με την καλλιτεχνική του δραστηριότητα ως Σολίστ παραδίδει μαθήματα κλασσικής κιθάρας.

ANNA ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΙΔΗ

Η πιανίστα Άννα Καραβασιλίδη γεννήθηκε στην Αλμα-Ατα του Καζαχστάν της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Αρχισε την μουσική της εκπαίδευση σε ηλικία 4 ετών. Σπούδασε στο μουσικό επαγγελματικό λύκειο της Δημοκρατίας του Καζαχστάν συμμετέχοντας σε πολλές συναυλίες.

Εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα το 1990. Ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο πιάνο στο "ΩΔΕΙΟ ΓΛΥΦΑΔΑΣ" στην τάξη της κας Μητσάκου παίρνοντας το δίπλωμα με "ΑΡΙΣΤΑ".

Έχει συμμετάσχει, κατά το παρελθόν, σε διαγωνισμό της Χ.Ο.Ν. (Αίθουσα ΠΑΛΛΑΣ) λαμβάνοντας το Β' Βραβείο καθώς επίσης έχει παρουσιάσει ρεσιτάλ στις αίθουσες "ΠΙΕΡΙΔΗ" και "ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ".

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Concerto en Re majenr ANTONIO VIVALDI
(Allegro-largo-Allegro) (1675-1741)

Conzert A-dur MAURO GIULIANI
(Allegro-Andante-Allegro) (1781-1828)

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

Fantasia n. 10 ALONSO HUDARA
(1546)

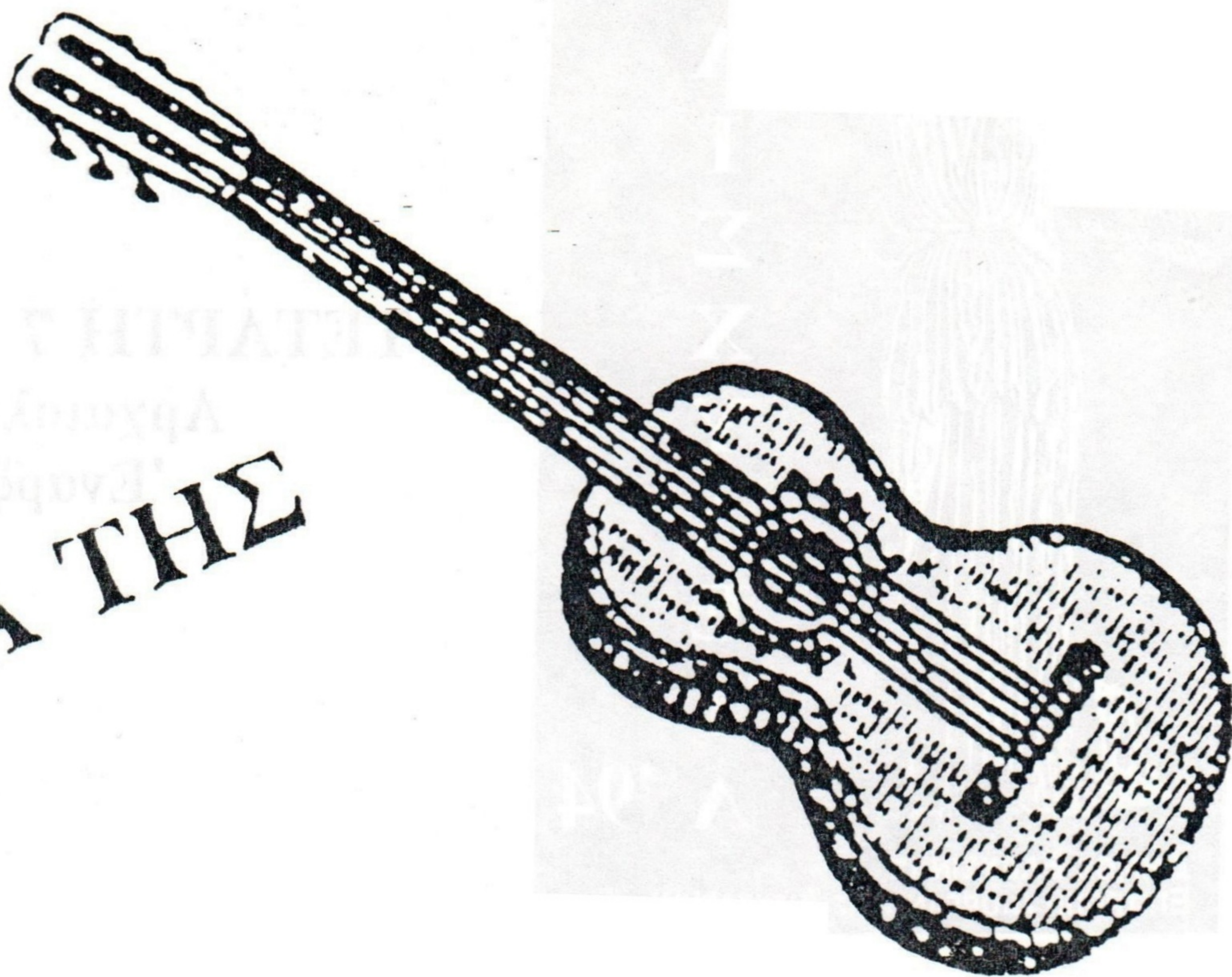
Gran Solo FERNANDO SOR
(1778-1839)

Canzoneta F. MENDELLSON
(1809-1847)

La Catedral AGUSTIN BARRIOS
(1881-1944)

Asturias ISAAC ALBENIZ
(Leventa-preludio) (1860-1909)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

Η κιθάρα που χρησιμοποιείται σήμερα σ' ολόκληρο τον κόσμο δεν πρέπει να συγχέεται με την αρχαία ελληνική κιθάρα (την φόρμιξ όπως την αποκαλούσαν οι αρχαίοι Έλληνες), στην οποία δεν υπήρχε ταστιέρα και το ηχείο της ήταν επίπεδο.

Η τελική της μορφή σταθεροποιήθηκε γύρω στα 1650, υπάρχουν μάλιστα δυο κιθάρες καασκευασμένες από τον ANTONIO ΣΤΡΑΝΤΙΒΑΡΙΟΥΣ οι οποίες είναι σχεδόν ίδιες με τις σημερινές.

Η κλασική κιθάρα, έτσι όπως κατασκευάζεται μέχρι σήμερα έχει έξι (6) χορδές απλές που κουρδίζονται πάνω στις νότες.

Υπάρχουν και κιθάρες με διπλές χορδές, οι δωδεκάχορδες, οι οποίες είναι κατάλληλες μόνο για συνοδεία.

Το μανίκι (η ταστιέρα) της κιθάρας χωρίζεται με λεπτά μεταλλικά χωρίσματα σε 18 μικρότερα διαστήματα, τα τάστα, που το καθένα αντιπροσωπεύει ένα ημιτόνιο.

Μια ενδιαφέρουσα ποικιλία ηχοχρώματος μπορεί να δημιουργηθεί ανάλογα με τον τρόπο που ο εκτελεστής κρούει τις χορδές με το δάχτυλο ή το νύχι.

Η κιθάρα όπως και όλα τα έγχορδα μπορεί να δώσει αρμονικούς φθόγγους, τρίλλιες, βιμπράτο, τρέμολο, πιτσικάτο κ.λπ.

Σαν πολυφωνικό όργανο μπορεί να αποδώσει μόνη της μια μεγάλη ποικιλία από διάφορα στυλ μουσικής (μεσαιωνική μουσική, μουσική μπαρόκ, κλασική ή ρομαντική μουσική, τζαζ κ.λπ.).

Ο πιο φημισμένος εκτελεστής έργων κιθάρας όλων των εποχών ήταν ο Φερνάντο Σορ (1778-1839).

Άλλοι φημισμένοι κιθαριστές υπήρξαν οι: Μίλαν - Τάρεγκα - Καρούλλι - Λομπέτ.
Χαρακτηριστικά έργα για κιθάρα είναι:

ΜΠΑΧ: Φούγκες - Πρελούδια - Γκαβότες.

ΜΠΟΚΕΡΙΝΙ: Κουίντέτο για κιθάρα και έγχορδα.

ΠΑΓΚΑΝΙΝΙ: Δώδεκα (12) σονατίνες για βιολί και κιθάρα.

ΣΟΡ: Σπουδές - Σονάτες.

ΡΟΝΤΡΙΓΚΟ: Κοντσέρτο για κιθάρα και ορχήστρα.

ΒΙΒΑΛΝΤΙ: Κοντσέρτο για κιθάρα και ορχήστρα.

ΤΖΟΥΛΙΑΝΙ: Κοντσέρτο για κιθάρα και ορχήστρα.